

عود لاجان و سنگلج کانون اعتراضات زنان

تغزیه گردانی در آن به چشم می آمد. در ماجرای کشف حجاب زنان این دو محله جزو پیشروان مبارزه علیه برداشتن چادر از سر باتوان بودند. آنها با چوب و چماق به میدان آمده و جسورانه با همراهی یکدیگر مانع از مزاحمت مأموران نظمیه می شدند و به همدیگر برای فرار از دست آنها کمک می کردند.

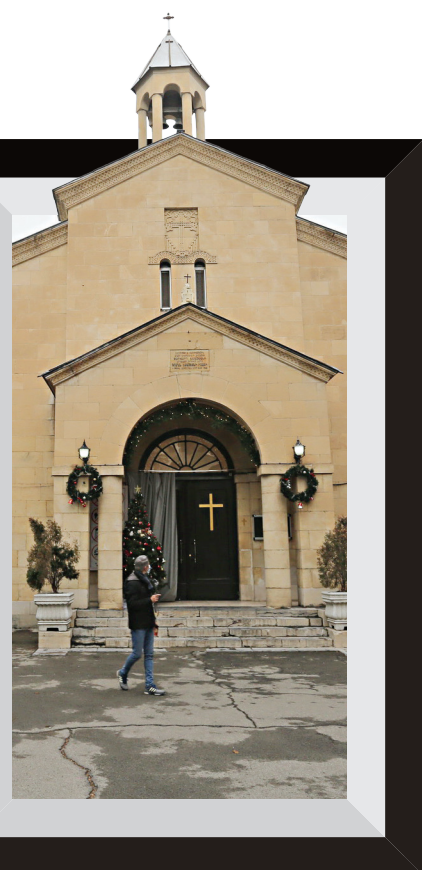
محلات عود لاجان و سنگلج از مناطق اعیان نشین تهران در دوره قاجار بوده و همپای بازار وفاداری بیشتری را به مذهب و روحانیت بروز می دادند. این را می توان از وجود ۱۶ مسجد و مدرسه در این کوچکترین محله تهران در یافت و اینکه طبق اسناد به جا مانده از دوره قاجار، بیشترین آمار روضه خوانی، زیارت نامه خوانی و

امروز اسلام جان فدا می خواهد و من آن جان فدا هستم

راهی قم می شود. «شیخ محمد تقی بافتی را دستگیر می کند و عمایه در زندان شهربانی میدان مشق در حبس می ماند. شیخ محمد تقی با وجود شکنجه های مکرر از موضع خود کوتاه نمی آید و در نهایت به باغ سراج شهربانی تبعید می شود.»
«پیتالله شیخ حسین قمی» از دیگر روحانیونی بود که همراه فرزندان برای شکایت از قانون کشف حجاب از مشهد راهی پایتخت می شود و در نهایت به باغ سراج تبعید شد. به گفته «علیرضا زمانی» این روحانی در اعتراض اجبار زنان به کشف حجاب نامه تلگرافی تند را برای رضا شاه با این مضمون که «امروز اسلام جان فدا می خواهد و من آن جان فدا هستم» می زند و به دنبال این اقدام در باغ سراج حصر می شود.

یکی از باغ های معروف شهر ری در حوالی حرم حضرت شاه عبدالعظیم که این روزها هیچ اثری از آن نیست باغ سراج الملک است. باغی که این روزها بازار حرم شاه عبدالعظیم جایگزین آن شده است و روزگاری تبعیدگاه «شیخ محمد تقی بافتی» بود؛ نخستین روحانی ای که با فرمان کشف حجاب مخالفت کرد. «علیرضا زمانی» تهران شناس دیگر میهمان ویژه تور گردشگری همشهری بود. او درباره ماجرای تبعید «شیخ محمد تقی بافتی» می گوید: «ماجرای تبعید این روحانی به حضور بی حجاب همسر دوم رضا شاه در حرم حضرت معصومه (س) مربوط می شود. این روحانی و شاگردانش از حضور بی حجاب ملکه ایران ناراحت می شوند و به او تذکر می دهند. رضا شاه با شنیدن ماجرا

موزه لباس ادیان در کلیسای حضرت مریم

حضور در کلیسای حضرت مریم در خیابان سی تیر و تماشای موزه تاریخی اشیاء و لباس های مختلف ادیان از دیگر بخش های این سفر یک روزه بود. این موزه ۱۱ ساله است در دل کلیسای حضرت مریم راه اندازی شده است. تصاویر تعدادی از کلیساهای ایران و انجیل قدیمی ۲۰۶ ساله از بخش های دیدنی و جذاب این موزه تاریخی بود. در موزه مریم مقدس لباس های اقوام و ملیت ها در طول تاریخ به نمایش در آمده است. جالب اینکه ویژگی مشترک همه این لباس ها پوشیدگی لباس زنان در همه ادوار تاریخی بوده است.

قدردانی از بانوی محجبه قهرمان

از اتفاق هایی که قلب امت حزب الله را به درد آورد در جریان ناآرامی های اخیر در منطقه ۱۱ اتفاق افتاد. خاتم محجبه ای که هیچ ارتباطی به مسائل جاری نداشت، در مسیر خانه مورد تهاجم قرار گرفت و حجاب از سرش برداشته می شود. «همچنین روزنامه همشهری به پاس تلاش ها و موفقیت های ریخته خاتونی قهرمان دوچرخه سوار محجبه برای بالا بردن پرچم سرفراز ایران و ترویج فرهنگ عفاف و حجاب در رقابت های بین المللی باهدای لوح تقدیر و هدیه از او قدردانی کرد.

پایان بخش تور تهرانگردی حضور در زینیه رسانه بود. محمد مهدی عبدخدایی از اعضای تشکیلات فداییان اسلام و دبیر کل این جمعیت به همراه سیدمحمد موسوی شهردار منطقه ۱۱ میهمان زینیه بودند. همچنین در ادامه سید محمد موسوی شهردار منطقه ۱۱ گفت: «در بیشتر جوامع از بانوان استفاده ابزاری می شود؛ روزگاری دیکتاتوری رضاخان را داشتیم و این روزها دیکتاتوری رسانه ها که با کمک از چهل رسانه ای زمینه فتنه و انداختن چادر از سر زن ایرانی توسط اغتشاشگران را فراهم می کند. متأسفانه یکی

حجاب اقوام مختلف در گذر تاریخ

کاخ های سلطنتی رضا شاه را انجام داده است، تعریف می کند که رضاشاه از او خواسته دیوارهای کاخ را چنان بلند و بزرگ بسازد تا کسی امکان اشراف به داخل کاخ و دیدن باتوان را نداشته باشد. امانی دامن چه اتفاقی افتاد که زنان و دخترانش بی حجاب شدند.»

حفظ فرهنگ عفاف و حجاب در طول تاریخ

حجت الاسلام حسین کاظم زاده، عضو مرکزی خانه طلاب نیز در این باره می گوید: «به گواهی متون تاریخی، در اکثر قریب به اتفاق ملت ها و آیین های جهان، حجاب در بین زنان معمول بوده است؛ هر چند در طول تاریخ، فراز و نشیب های زیادی را طی کرده و گاهی با اعمال سلیقه حاکمان، تشدید یا تخفیف یافته است؛ ولی هیچ گاه به طور کامل از بین نرفته است. مورخان به ندرت از اقوام بدوی که زنانشان دارای پوشش مناسب نبوده یا به صورت برهنه در اجتماع ظاهر می شدند، یاد می کنند. در ایران نیز در تمامی دوره ها، آنچه نمود دارد فرهنگ عفاف است که ریشه های خود را حفظ کرده و به نسل های دیگر انتقال یافته است.»

قانون پوشیدن لباس های متحدالشکل در سال ۱۳۰۷ تصویب شد در حالی که مردم و علما آن را خلاف شرع و عرف می دانستند. برای آشنایی بیشتر با نوع پوشش اقوام ایرانی تا قبل از تصویب این قانون، در مسیر سفرمان راهی موزه لباس اقوام ایرانی که در سال ۱۳۴۸ راه اندازی شده شدیم. «علیرضا زمانی» تهران شناس با اشاره به پوشش ایرانیان پیش از اسلام توضیح داد: «اگر نگاهی به پیشینه تاریخی نوع پوشش اقوام ایرانی بیندازیم در همه ادوار و سلسله ها با حجاب گره خورده بود. بعدها با ورود اسلام نوع پوشش ایرانیان با پوشش اسلامی تلفیق شد. روشنفکرانی که بعد از انقلاب مشروطه به کشورهای اروپایی سفر می کردند زمینه تصویب قانون پوشیدن لباس متحدالشکل را فراهم کردند. برای نخستین بار بود که چنین فرمانی از بالا به پایین صادر می شد و قبول آن برای مردم سخت و غیر قابل هضم بود.» زمانی به نوع پوشش همسر آنتورک به نقل از باقری سفیر ایران در ترکیه اشاره می کند. در یک نمایشگاه آنتورک با همسر محجبه اش شرکت می کند اما همسر رضا شاه در این مراسم بی حجاب بود. این تهران شناس خاطرهای از مرحوم لرزاده نقل می کند: «مرحوم لرزاده که بخشی از طراحی معماری

